

boernes Forpligtelse til at yde Pligtgjørser og Pligtarbejde i offentlige og kommunale Diemed m. m., Forslag til Lov om Forandring i Bekendtgørelsesmaaden for retslige og lignende Kundgjørelser og Forslag til Lov angaaende Meddelelse af Koncession paa Anlæg, sigtende til at tilveiebringe Dampfærgeforbindelser mellem Sjælland og Sverig. Endelig har jeg fra det statistiske Bureau modtaget Exemplarer af „Sammendrag af statistiske Oplysninger angaaende Kongeriget Danmark Nr. 4.“ — Umdeling af det saaledes Modtagne har fundet Sted.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren forelægger:

a. Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.

b. Forslag til Lov om Tilsyn med Dampkedler og Damppassagerfartøier.

c. Forslag til Lov om Valgene til Lagtshinget.

d. Forslag til Lov om Udnævnelsen af Retsvidner paa Færøerne m. v.

Justitsministeren: Efter allerhøieste Befaling har jeg herved den Ære at forelægge fo det ærede Hing Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. m. Dette Lovforslag slutter sig til Konkursloven, som blev vedtagen af Rigsdagen i sidste Session. Ligesom Forslaget til den sidstnævnte Lov har ogsaa dette Lovforslag været behandlet i Proceskommissionen og er at anse som en Frugt af dennes Virksomhed; det fyldes væsentlig den samme Forfatter som hint, og jeg tør vel tilføie, at man i dette Lovforslag vil finde den samme Klarhed i Tanke og Fremstilling, som udmærkede Forslaget til Konkursloven. Det har været Gjenstand for særlig Overveelse i Proceskommissionen, hvorvidt det maatte anses for hensigtsmæssigt, rigtigt og gjørligt at udsønde ogsaa denne Del af det store Reformarbejde, hvormed Proceskommissionen er beskæftiget. Man er imidlertid der kommen til det Resultat, som Justitsministeren for sit Vedkommende ganske maa tiltræde, at det maa anses for naturligt ved dette Lovforslag at afslutte Skiftelovgivningingen. Det vil være tvefnaldende for Enhver, at der i dette Lovforslag omhandles Partier, som staa i nærmeste Forbindelse, i meget nært Slagsskab med det, der var Gjenstand for Konkursloven. Det er bekendt nok, at ingenlunde alle Dødsboer ere rige, men at tværtimod mange ere insolvente, og det er da naturligt, at der i alt Fald tilbøielig maa gjælde de samme Principer og Regler med Hensyn til Behandlingen af saadanne insolvente Dødsboer, som med Hensyn til Behandlingen af insolvente Boer efter Mænd, der i levende Live maa overgive deres Gienbøle til Behandling og Deling af Skifteretten. Nu vil man ogsaa finde, at det er en Hovedadskillelse, som gaar igjennem Lovforslaget

i det Hele, at man paa den ene Side sonders mellem de Dødsboer, der, om de end ikke klart ere insolvente, dog fremtræde under saadanne Omstændigheder, at der er en Mulighed, ja endog en Formodning tilstede for, at de ere insolvente, idet der ikke er nogen Mand, der fremtræder som den, der bærer eller paatager sig Ansvar for den Gjæld, der maatte paahvile Boet, og paa den anden Side derimod de Boer, Dødsboer eller Separationsboer, hvor der enten i Arvingernes eller i Mandens Personer er Folk tilstede, som bære dette Ansvar. Hvad den første Klasse af Boer angaar, de Dødsboer, hvor Arvingerne ikke ville „vedgaa Arv og Gjæld“, som det hedder i det juridiske Princip, da maa det findes naturligt, at man, saavidt Omstændighederne og Forholdene tillade det, gennemfører de samme Principer, hvorpaa Konkursloven er begrundet. Der skal udstedes Proklama eller Indkaldelse til Kreditorerne, og det er væsentlig Kreditorerne, der have den afgjørende Stemme ved Behandlingen af Boets Anliggender. Fremdeles standses enhver individuel Forfølgning fra Fordringshavernes Side, saa at de henvises til at gjøre deres Krav gjældende i Boet, for at de alle kunne finde en ligelig Afgjørelse; det er jo de Principer, som findes nedlagte i Konkursloven. Imidlertid skal jeg tilføie, at den Omstændighed, at det ved de Dødsboer, hvortom der her er Tale, dog ikke med Sikkerhed er givet, at de ere insolvente, at der er en Mulighed for, at det kan vise sig, at Boet er solvent, og at andre Personer end Kreditorerne, nemlig Arvingerne, kunne blive berettigede til Andel i Boet, i Forbindelse med den Omstændighed, at der ikke er en Fallent, ikke en Mand, hvem Forpligtelserne oprindelig paahvilede, maa føie til, at nogle af de Regler, som gjælde i Konkursloven dels med Hensyn til Proklamas Virkning og dels med Hensyn til Kreditorernes uindskrænkede Raadighed over Boet maa lide nogen Modifikation. Det er ogsaa en Følge af disse Forfælligheder, at man ikke i det foreliggende Lovforslag vil finde Bestemmelser, svarende til dem, der findes i Konkursloven angaaende Afkræftelse af forskellige tidligere indgaaede Retsshandler, ligesom der heller ikke her vil kunne blive Spørgsmaal om Tvangsafford. — I den anden Klasse af Boer, dem, hvor Arvingerne have vedgaaet Arv og Gjæld, eller de Boer, i hvilke der opgjøres, deses mellem en Mand og hans Hustru, er der jo Personer tilstede, som paatage sig Ansaret, og det er derfor ogsaa ganske naturligt, at Boernes Opgjørelse væsentlig maa finde Sted af Hensyn til, hvad disse Personers retlige Interesse kræver. Der bliver i disse Boer ikke Spørgsmaal om Udstedelse af Proklama, undtagen forsaavidt de paagjældende Personer fordrer det, eller det i alt Fald fordrer af de offentlige Tilsynsmyndigheder i deres Interesse. Det er disse Personer selv, der ere raadige over Sagen, over Forholdets Udvikling; men paa den anden Side er det ogsaa klart, at Kreditorerne, fordi de